

Ειρήνη Καλιτζοπούλου - Παπαγεωργίου (Τομέας Γλωσσολογίας). «Η Αιολοδωρική θεωρία. Συμβολή στην ιστορία τής Ελληνικής γλώσσας».

Η διατριθή αυτή, που αποτελείται από 4 κεφάλαια, έχει σκοπό να παρουσιάσει (α) την Αιολοδωρική θεωρία όπως διατυπώθηκε από τον Αθ. Χριστόπουλο στις αρχές του 19ου αιώνα στο γλωσσικό του έργο και κυρίως την Αιολοδωρική γραμματική (1805), σύμφωνα με την οποία η Νέα Ελληνική ομιλουμένη συνδέεται απ' ευθείας με τις αρχαίες Αιολικές και Δωρικές διαλέκτους, (β) την απόρριψή της από τους «αντιαιολοδωριστές», με κυριότερο εκπρόσωπο τον Γ. Χατζιδάκι, σύμφωνα με τους οποίους η Νέα Ελληνική, γραφούμενη και ομιλουμένη, ανάγεται στην Κοινή των Αλεξανδρινών χρόνων βάση της οποίας είναι η Αττική διάλεκτος και (γ) να εκθέσει τον γενικότερο προθληματισμό που προκλήθηκε τόσο από τον Αιολοδωρισμό δυσκαίρωση και από τον Αντιαιολοδωρισμό σχετικά με το πρόβλημα της Νέας Ελληνικής και των διαλέκτων και ιδιωμάτων της.

Από την όλη πραγμάτευση του θέματος επισημαίνονται τα εξής: (α) η διατύπωση της Αιολοδωρικής θεωρίας ήταν αποτέλεσμα γενικότερου ενδιαφέροντος των λογιών των αρχών του 19ου αιώνα, εποχή του Νεοελληνικού Διαφωτισμού, οι οποίοι αφενός μεν προβληματίζονταν ποια μορφή γλώσσας θα χρησιμοποιούσε το απελευθερωμένο ελληνικό κράτος ως γραπτή και αφετέρου ερευνούσαν την καταγωγή της Νέας Ελληνικής. (β) Η Αιολοδωρική θεωρία δεν αποτελεί επιστημονική θεωρία, αλλά μια υπόθεση (speculation) με προγλωσσολογικά χαρακτήρα. (γ) Η νεοελληνική διγλώσσια θα μπορούσε να αντιμετωπισθεί πέρα από το διγλωσσικό σχήμα ώστε η Νέα Ελληνική να είναι μία γλωσσική κατάσταση τα στοιχεία της οποίας να αποτελούν ένα συνεχές (continuum) εξεταζόμενα είτε συγχρονικά είτε διαχρονικά. (δ) Τα νεοελληνικά ιδιώματα προέρχονται δι' αποκλίσεως από την Κοινή των Αλεξανδρινών χρόνων, η οποία ως γραπτή είναι ομοιογενής, ως προφορική δε είναι ανομοιογενής. (ε) Πρέπει να επανεξετασθεί τόσο η συμβολή των αρχαίων ελληνικών διαλέκτων στην δημιουργία της Αλεξανδρινής Κοινής δύο και ο χρόνος δημιουργίας των νεοελληνικών διαλέκτων και ιδιωμάτων, ο προσδιορισμός του οποίου θα φωτίσει την έρευνα και θα δείξει πόσο βαθά φθάνουν οι ρίζες τους. (στ) Επισημαίνεται, τέλος, ότι το πρόβλημα του Αιολοδωρισμού δεν έχει θρεπεί τη λύση του και υποδεικνύεται περαιτέρω έρευνα ώστε να περιγραφούν οι φωνολογικοί κυρίως νόμοι που ισχύουν διαχρονικά.

Κατερίνα Καραπλή (Τομέας Ιστορίας). 'Η ψυχολογική προετοιμασία τοῦ στρατοῦ πρίν από τή μάχη καὶ ἡ ιδεολογική προσέγγιση τοῦ πολέμου κατά τή Μέση Βυζαντινή Περίοδο (610-1081)

Στήν έργασία αύτή έξετάζονται οι διάφορες πλευρές τής ψυχολογικής προετοιμασίας τοῦ στρατεύματος.

Στή Μέση Βυζαντινή Περίοδο (610-1081), μέ τούς συχνούς πολέμους ἐναντίον διαφόρων ἔχθρων ('Αράβων, Βουλγάρων κ.λπ.), ἡ πολιτεία προσπαθεῖ νά κρατήσει ἄκματο τό φρόνημα τοῦ στρατοῦ της, ἀφ' ἐνός μέν μεία σειρά θρησκευτικῶν ἐκδηλώσεων (λειτουργίες, προσευχές κ.λπ.,) καί ἀφ' ἐτέρου μέ τήν προτρεπτική δημηγορία τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ στρατεύματος.

Γιά τήν καλύτερη ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ ἐπιστρατεύεται κατ' ἀρχήν ἡ τέχνη. Ιερά ἀντικείμενα (ὅπως εικόνες, λιτανικοί σταυροί, σμαΐας κ.λπ.) συνοδεύουν τό στράτευμα καί ἐνισχύουν τήν πίστη του γιά τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ. 'Επιστρατεύεται, ἐπίσης, ἡ ρητορική· στη δημηγορία προβάλλονται στοιχεία ἀντιπροσωπευτικά τῆς πολιτικῆς

ιδεολογίας τής έποχης (όπως ή διάκριση «Ρωμαίων» - «θαρβάρων» και Χριστιανών-«άπιστων», ή συμπαράσταση τού Θεού, οι ἀρετές τού ἀρχηγοῦ τού στρατοῦ, τό «δίκαιον» τού ἐπιχειρουμένου πολέμου, οι ἀνταμοιθές γιά τούς γενναίους), τά όποια πιστεύεται ότι θά συμβάλουν ἀποφασιστικά στήν ἀγωνιστικότητα τού στρατιώτη.

Περσεφόνη Γεωργίου-Γκέκα (Τομέας Αρχαιολογίας και Ιστορίας της Τέχνης). Ο Ζωγράφος του Συρίσκου, Αθήνα, 1991

Σκοπός της εργασίας αυτής είναι να μελετηθεί το έργο του Ζωγράφου του Συρίσκου, ενός αποκού αγγειογράφου, ο οποίος εξασκείται στην ερυθρόμορφη τεχνική και εργάζεται στο 1ο μισό του 5ου αι. π.Χ. Εξετάζεται η εξελικτική του πορεία με βάση την τεχνοτροπική ανάλυση των έργων του και τη μελέτη των σχημάτων και των θεμάτων. Επίσης ερευνάται το πρόβλημα της μαθητείας του, το κεραμεικό εργαστήριο όπου εργάζεται, καθώς και η σχέση του με ζωγράφους του κύκλου του. Τέλος επιχειρείται χρονολόγηση του έργου του, ο οποία προσδιορίζεται σε συσχετισμό με ήδη χρονολογημένα έργα άλλων ζωγράφων, οι οποίοι άσκησαν επιδραση στο έργο του Ζωγράφου του Συρίσκου και σε σύγκριση έργων του με χρονολογημένα έργα της Πλαστικής.

Ο Ζωγράφος του Συρίσκου είναι ένας λιτός αγγειογράφος, προτιμά τις απλές συνθέσεις και επιδιώκει την ακρίβεια στη σχεδίαση. Το έργο του χωρίζεται σε τρεις περιόδους (πρώιμη-μέση-ύστερη). Η διάκριση αυτή στηρίζεται σε τεχνοτροπικά και θεματικά χαρακτηριστικά που δείχνουν σχεδιαστική ωριμότητα και διάθεση για αλλαγή και ποικιλία του θεματικού περιεχομένου του έργου του. Τα έργα της πρώιμης περιόδου είναι έργα πειραματικά και ψυχρά και η προσπάθεια του ζωγράφου συγκεντρώνεται στη θελτιώση του σχεδίου. Στη μέση περίοδο ο ζωγράφος έχει επιτύχει τη σωστή και επιμελημένη σχεδίαση. Η ύστερη περίοδος χαρακτηρίζεται από απελευθερωμένες από τη στατικότητα μορφές και από διάθεση για ανανέωση του θεματολογίου.

Ο Ζωγράφος του Συρίσκου φαίνεται να μαθήτευσε κοντά στο Δούρι και αργότερα, σε μια εποχή που συμπίπτει με τα μέσα της μέσης περιόδου του, συνεργάζεται με το Ζωγράφο της Κοπεγχάγης στο εργαστήριο των κεραμέων Συρίσκου-Πιστόδενου, όπως αποδεικνύεται από την τεχνοτροπική σύγκριση των έργων τους, από τη μελέτη των σχημάτων που διακοσμούν και οι δύο και από τις επιγραφές των κεραμέων που συναντάμε σε έργα του Ζωγράφου του Συρίσκου και σε έργα άλλων ζωγράφων του κύκλου του.

Η καλλιτεχνική του δραστηριότητα αρχίζει γύρω στο 490 π.Χ και τα τελευταία του έργα τοποθετούνται λίγο μετά το 465 π.Χ.

Έλση Μπακονικόλα-Γιαμά, (Τομέας Φιλοσοφίας), Η «ύπαρξη» στα ελληνικής εμπνεύσεως δράματα του Jean Anouilh

Η εργασία αυτή αποτελεί μία μελέτη ενός τμήματος της δραματουργίας του Jean Anouilh σε συνάφεια προς τις υπαρξιοτικές συνιστώσεις οι οποίες επέθεταν τη σφραγίδα τους στον γαλλικό στοχασμό — αλλά και στη λογοτεχνία εν γένει — κατά την εποχή της συγγραφής των υπό εξέταση δραμάτων (*Ευρυδίκη, Αντιγόνη, Μήδεια, Ήσουν τόσο*